

Als niets mag, is alles mogelijk

Reportage trouwen zonder tralala

Het magische 2020 zou hét jaar van de huwelijken worden, tot een virus stokken in de wielen stak. Tussen de afgelaste feesten door, besloten heel wat koppels hun dag toch te vieren. Anders, intiemer, met meer ruimte voor creatieve vondsten.

Maike Van Melckebeke

Foto **Elke Van den Ende**

‘Ons plan was een groot feest. Een ceremonie op locatie met tachtig aanwezigen, gevolgd door een barbecue en dansfeest met al onze vrienden en familie.’ Sarah Bodson en haar man Shane zouden trouwen op 4 september 2020. ‘In april werd duidelijk dat we onze plannen moesten aanpassen. Hoe, dat wisten we niet. Eén ding stond vast: we zouden trouwen, al was het met ons tweeën. Een groot feest kon later wel, maar die dag, die was van ons.’

En dus trouwden Sarah en Shane die dag, om 14 uur, voor de wet in Dilbeek, samen met twintig van hun dichtste vrienden en familieleden. ‘Daarna zijn we naar een bos gereden,

waar onze weddingplanner een hoekje had ingericht speciaal voor ons tweeën. We hebben daar in alle intimiteit onze geloftes voor elkaar uitgesproken, met de fotograaf die op een afstandje foto's nam.'

Ondertussen werden de twintig gasten ontvangen, voor wie in hetzelfde bos een bistrosetting was opgesteld. Voor elke bubbel een tafeltje. 'De ceremonie was een soort toast, met bij elk hoofdstuk gepersonaliseerde drankjes en hapjes. Zo was er zoute en zoete popcorn, omdat hij van zout houdt en ik van zoet', vertelt Sarah. 'We wisten zelf maar de helft van wat er ging gebeuren, het zat vol verrassingen.' Na de ceremonie werden de gasten feestelijk uitgewuifd, waarna Sarah en Shane, hun ouders en getuigen aanschoven voor een diner met tien. 'Op het einde was er chocomousse aan het kampvuur en hebben we in een sprookjesachtige omgeving onze openingsdans gedanst. Het was perfect.'

Bicky Burgers en piano

Sarah en Shane zijn niet alleen. Afgelopen jaar werden in ons land ruim 29.000 huwelijken geregistreerd. Weliswaar een pak minder dan de ruim 38.000 van een jaar eerder, maar het is lang niet niets. 'Je mag wel niet vergeten dat 2020 hét trouwjaar ging worden', nuanceert Iris Decreus van het huwelijksplatform *House of Weddings*. 'Zonder corona hadden we vlot twintig procent meer trouwfeesten gehad. Bovendien mogen we ons niet blindstaren op de cijfers van burgerlijke huwelijken: veel mensen hebben ervoor gekozen om die te laten doorgaan, maar hebben hun feest wel uitgesteld.'

Toch zag Iris ook positieve verhalen tussen de gecancelde feesten en noodlijdende leveranciers. '2020 kende ruwweg twee soorten trouwers: mensen die in de mate van het mogelijke probeerden te verplaatsen, en mensen die toch iets wilden doen, eventueel met het idee om later een tweede feest te organiseren.' Die tweede groep zorgde voor een lichtpuntje in de sector, dat feller bleek dan eerst gedacht. 'Corona heeft ons allemaal uitgedaagd op diep menselijk niveau', zegt Iris. 'Het heeft ons verplicht om na te denken over wat we belangrijk vinden. Dat heeft de sector naar de essentie gebracht: de ervaring van twee mensen die samen hun liefde vieren.'

Julie Janssens, die onder de naam *Dear Julia* al sinds 2017 eigenzinnige en gepersonaliseerde feesten organiseert, zat op de eerste rij bij enkele van die bijzondere coronabruiloften. Ze organiseerde ook het feest van Sarah en Shane. 'Ik heb heel wat omzet verloren, en het was soms stressen, maar met de hand op het hart: elk feest dat wel is doorgegaan, was prachtig. Het was intenser. **Afgelopen jaar was voor mij de bevestiging dat kleine feesten heel bijzonder kunnen zijn.**'

Ook trouwfotografe Elke Van den Ende heeft een bijzonder jaar achter de rug. 'Ik had dertig feesten op de planning staan. Ruim de helft daarvan is afgelast of uitgesteld. Ik ga het niet mooier maken dan het is: dat is een behoorlijke klap voor een zelfstandige. Ook voor de koppels was het niet gemakkelijk. Sommigen hebben hun plannen tot acht keer herzien. Toen de dag uiteindelijk doorging, was dat soms met gemengde gevoelens.' Maar ze heeft ook zoveel originele en creatieve dingen gezien, benadrukt ze. 'Een piepklein feest met tien in een serre, een rondvaart op de Amsterdamse grachten, een live pianist bij een diner van Bicky Burgers, gasten die wafels en wijn meekregen om na de ceremonie thuis te vieren ...'

Geen druk van familie en vrienden

Opvallend: tussen de klanten van Elke zaten afgelopen jaar ook trouwers die zonder de pandemie wellicht niet bij haar hadden aangeklopt. 'Een koppel had heel impulsief beslist om

over een maand te trouwen, net omdat ze het nu ongegeneerd klein konden houden.’ Julie bevestigt. ‘Corona heeft het taboe op een klein feest weggenomen. Ik heb mailtjes gekregen van koppels die de optie om te trouwen al hadden afgeschreven, maar nu toch beslisten om de stap te zetten.’ De reden? De druk van vrienden en familie om een groot feest te geven, was weggevallen. ‘Ik heb zelfs koppels die hun feest in 2022 bewust klein zullen houden. Ze zagen kleine feesten op Instagram of maakten er eentje mee en besloten: dit is meer iets voor ons.’

Trouwen in het klein is helemaal niet nieuw. Microtrouweesten (met minder dan vijftig gasten) of *elopements* (= met twee of een handjevol gasten, vaak op locatie) duiken al jaren op in gespecialiseerde trendblogs. Een bergtop beklimmen bij zonsondergang met je geliefde, of een uitgebreid etentje met vijftien intimi in de tuin op een zomeravond: het behoorde altijd al tot de mogelijkheden. ‘Maar uiteindelijk kijk je vooral naar wat je kent’, meent Iris. ‘Ik ben zelf ooit uitgenodigd voor een trouwfeest in Frankrijk, samen met vijftig genodigden. Op voorhand dacht ik: oei, dat is geen grote groep, zal dat wel leuk zijn? Achteraf bleek het een van de mooiste trouweesten die ik mocht bijwonen. Je leert iedereen kennen, je ontdekt dat je allemaal iets deelt, namelijk dat je dat koppel graag ziet.’

Budgettaire vrijheid

Door de coronacrisis werd een bredere groep uit de comfortzone van dansfeest-met-receptie geduwd. En dat had, zo bleek, voordelen. ‘De crisis was een les in nederigheid’, zegt Iris. ‘Een trouwfeest buiten, onder dekentjes: vroeger hoorde je dan altijd wel enkele gasten morren. Is dat niet te koud? Is dat wel comfortabel? Nu waren mensen al dankbaar dat het kon.’

Aan de kant van de leveranciers ontstond dan weer meer flexibiliteit. Vroeger botsten koppels die wilden vieren buiten de platgetreden paden al eens op rigiditeit. Minder dan vijftig genodigden? Sorry, *computer says no*. ‘Leveranciers zagen hun omzet in het afgelopen jaar herleid tot nul’, zegt Iris. ‘Daardoor waren ze dankbaar voor elk feest dat ze wél konden organiseren.’ Velen van hen dachten mee met de koppels en lanceerden nieuwe formules. ‘*Very Food* in Deinze heeft bijvoorbeeld een *Perfect Proposal*-pakket, het Brusselse *A&D Events* zet glamping-tenten (glamping = luxueus kamperen) op voor koppels in hun tuin en ik hoorde zelfs van dj’s die virtuele sets aanbieden voor coronaproof concepten.’

Ook koppels ontdekten de voordelen van een intiem feest. ‘Hoe kleiner de groep, hoe meer vrijheid je hebt om jezelf te zijn’, zegt Julie. ‘Je hoeft niet langer honderd mensen persoonlijk te verwelkomen, je hangt niet af van een strak schema.’ Een klein feest is niet per se goedkoper dan een klassiek dansfeest, maar er is financieel wel meer vrijheid. ‘Ik heb al intieme feesten georganiseerd voor de meest uiteenlopende budgetten’, zegt Julie. ‘Maar, en dat is belangrijk, koppels hebben veel meer controle over hun uitgaven.’ Omdat je niet sowieso driehonderd stoelen moet huren of honderd monden moet voeden, heb je meer ruimte om te investeren in wat je écht wilt.’

Misschien nog het belangrijkste voordeel: **er is geen druk**. ‘Omdat je afwijkt van het ideaal, vallen alle verwachtingen weg’, zegt Julie. Lees: niemand wacht ongeduldig op het eerste glas cava of de mededeling om naar de dansvloer te gaan. Alles is een verrassing, zowel voor het koppel als de gasten.

Meer dan cava

Intimiteit, vrijheid en geen druk: het klinkt allemaal mooi, maar hoe moet dat in de praktijk? Zeg van de klassieke trouw wat je wilt, maar die biedt wel een kapstok. Hoe maak je een dag betekenisvol, als je die gewoon doorbrengt met de persoon naast wie je ook alle andere dagen wakker wordt?

‘Een kant-en-klare formule bestaat niet’, benadrukken Elke en Julie. ‘Het gaat erom dat je iets bedenkt wat bij jullie past.’ Julie organiseerde in 2019 bijvoorbeeld een huwelijk voor een koppel dat erg houdt van tuinieren. ‘Het hoogtepunt was een vijfgangendiner aan een tafeltje midden in hun eigen moestuin, gewoon voor hen, waar ik de ingrediënten ter plaatse kon plukken’, vertelt Julie. ‘Na afloop kwam een vriend als verrassing gitaarspelen en stond er een mooie glampingtent voor hen klaar, inclusief kampvuur, waar ze in alle intimiteit hun geloftes hebben uitgesproken.’

Elke herinnert zich dan weer een legendarisch feest in Amsterdam. ‘Dat koppel had eerst een heel persoonlijke ceremonie op het stadhuis – heel anders dan de soms wat stijve burgerlijke trouw hier. Ze hadden als verrassing zelfs een gedicht laten maken voor hun ouders. Na afloop zijn ze met een kleine groep in een bootje gestapt, om zo door de stad te varen. Enkele van hun vrienden hadden in het geheim de route opgezocht, en stonden aan de kant om hen te verrassen met confetti. Er was misschien geen groot feest, maar aan feeststemming geen gebrek.’

De grootste uitdaging bij een intiem feest? Toch op een of andere manier een grotere groep geliefden betrekken. Maar ook dat blijkt niet onoverkomelijk. ‘Een koppel had van haar uitnodigingen wenskaarten gemaakt’, vertelt Julie. ‘Gasten konden er wensen opschrijven of hun kinderen een tekening laten maken. De bedoeling was om die wensen mee te brengen of, als het feest niet zou kunnen doorgaan door corona, ze op te sturen naar het koppel.’

Ook Elke zag dat er meer is dan het obligate glaasje cava. ‘Een bruid en bruidegom mochten geen drank of hapjes serveren aan het stadhuis, dus hadden ze voor al hun vrienden en familie zonnebloemen mee. Ik vond dat mooi.’ Er zijn zelfs alternatieven voor het dansfeest. ‘Een stadswandeling! Ik heb er zo eentje gedaan in Gent, met een koppel en een hele stoet vrienden. We zijn toen nog gestopt om neuzekes te kopen. Iedereen was uitgelaten, dat was zo plezant!’

Op de eerste rij met Zoom

En wat met de digitale tools? ‘Eerlijk? Ik ben begin de veertig, zo’n Zoom bij een ceremonie, dat voelde vreemd voor mij’, zegt Iris. ‘Maar tijdens de lockdown heb ik noodgedwongen een begrafenis bijgewoond via livestream. Ik heb mijn mening moeten bijstellen. Het was prachtig. Het voelde alsof ik op de eerste rij zat. Ik ben nu zelf veel meer overtuigd van de mogelijkheden.’

Elke mocht zelfs een elopement via Zoom fotograferen. Er was toen een harde lockdown: geen feest, geen diner. Maar hun fotograaf hebben ze níét uitgesteld. ‘Ze hadden op voorhand naar enkele geliefden een fles champagne opgestuurd, met een datum en een link. Wanneer de gasten op de gegeven dag de link openden, kregen ze een programma van de avond, inclusief geloftes en openingsdans. Ik mocht van bij mij thuis volgen en foto’s nemen, met mijn laptop op een tafeltje aangekleed in hun stijl. Een uitdaging, maar met een heel mooi resultaat. Ik voelde me vereerd dat ik daarbij mocht zijn.’

Toch toeters & bellen

Zal 2020 een kentering teweegbrengen in hoe we trouwen? Dat durft niemand te voorspellen. 'Ik denk niet dat mensen na corona massaal zullen kiezen voor een intiem trouwfeest', zegt Iris. 'Wanneer het opnieuw kan, zullen mensen opnieuw willen feesten. En dat wens ik mijn sector ook toe. Maar koppels en leveranciers hebben nu wel geleerd dat het op meer manieren kan. Een koppel dat er niet van houdt om in de belangstelling te staan, zal niet zo snel meer "voor het gemak" voor een groot feest kiezen.'

Ook Julie en Elke schrijven het klassieke feest niet af. 'Zo'n feest met toeters en bellen, dat heeft echt wel zijn charme', zegt Elke. Ze koos er zelf voor om haar grote dag uit te stellen, zodat zij en haar verloofde die kunnen delen met familie en vrienden. 'Maar er zal ook een stukje inzitten voor ons tweeën. En we hebben afgesproken dat we allebei geen nieuwe mensen op onze trouw willen ontmoeten.' (lacht)

'Ik geloof dat de perceptie rond trouwen is veranderd', besluit Julie. 'Natuurlijk mag je trouwen met 150 gasten, een imposant dessertbuffet en een dj die de grote klassiekers draait, maar het hoeft niet. Wie meer voelt voor een klein en persoonlijk feest, zal die stap sneller zetten.' Sarah en Shane besloten intussen hun oorspronkelijke plannen op te bergen. 'Een groot feest hoeft niet meer. Dit paste zoveel beter bij ons.'